

Gud opmuntrer os til at bruge vores kreativitet

Helle ser på livet med åbne og nysgerrige øjne

Hver dag udfordrer Helle Viftrup Kristensen elever på Børkop Højskole til at bryde grænser og bruge deres tanker og sanser i mødet med livet og med Gud.

»Gud giver os langt flere skabende kræfter, end vi bruger. Han opmuntrer os til at bruge vores kreativitet, så verden bliver, som han vil det,« fortæller lederen af de kreative værksteder på højskolen. Hun er bestemt ikke glad for perfektionsidealet i samfundet.

»Hvis alt skal være perfekt og have et færdigt mål, så mister vi den energi, der tør eksperimentere og undersøge, og som har en nysgerrig tilgang til tingene. Det hele bliver ensformigt og kedeligt, og vi glemmer det sjove ved at lege.«

Nærmest tænkt livet i stykker

Helle har brugt perioder af sit eget liv på at gøre op med, hvad mennesker har forsøgt at definere som perfekt for hende.

Foto: Anette Ingemansen

»Jeg har altid haft det svært med, at noget skulle være på en bestemt måde. Jeg har ofte tænkt på, hvorfor det ikke kunne være anderledes, hvem der havde retten til at bestem- ▶

► me, hvad der var pænt eller rigtigt,« siger Helle.

»Jeg er meget påvirkelig på godt og ondt, og jeg lægger mærke til nogle andre ting i livet end de fleste. Ofte har jeg nærmest tænkt livet i stykker for at forstå verden og mig selv.«

Det var svært i ungdomsårene.

»Jeg tror, at jeg var ret irriterende for mine omgivelser, for jeg kunne ikke acceptere, at der ikke var et svar på alting. Derfor var jeg nødt til at undersøge det hele selv,« forklarer

Helle, der er vokset op i en livsglad og rummelig familie.

»Jeg fik plads til at finde ud af livet på min egen måde.«

Det store livstema

På et tidspunkt bragte det Helle væk fra det kristne univers, hun var opvokset i. Men hun vendte tilbage igen.

»Jeg søgte tilbage til det, fordi jeg hørte budskabet om, at vi var elsket først. Gud elskede os, før alt blev til, før vi var frelst,« forklarer Helle.

»Det er blevet det store livstema i mit liv at være elsket og turde tage imod den kærlighed. Jeg tror, det er svært for os mennesker at turde tage imod Guds kærlighed uden selv at komme til at lave nogle små regler.«

Helle fortsætter eftertænksomt:

»Jeg kunne ikke undgå at blive kristen, fordi jeg altid har søgt efter sandheden. Jesus er sandheden, så jeg ville være endt ved ham.

Anette Ingemansen

Hør to minutters andagt på telefon

70 300 150

75 82 33 60

Pastor emeritus Jørgen Bækgaard Thomsen, Beder, holder telefonandagten i uge 26

Diakon Christian Vejen Knudsen, Vejle, holder telefonandagten i uge 27

Indre Missions Telefonandagt
NETANDAGTEN.DK

jesusnet.dk

Læs mere om Guds kærlighed på: **jesusnet.dk/svar/8443**

Elsk jeres fjender

Jesus sagde: »I har hørt, at der er sagt: ›Du skal elske din næste og hade din fjende.‹ Men jeg siger jer: Elsk jeres fjender og bed for dem, der forfølger jer, for at I må være jeres himmelske faders børn.

*Fra søndagens tekst i kirkerne:
Matthæusevangeliet kapitel 5, vers 43-48*

Jesus giver alt for intet

Lige for lige. Det er en livsregel, vi alle finder ret og rimelig. Men Jesus praktiserede reglen »alt for intet«. Og det er evangeliets kerne.

Denne søndags tekst er et afsnit af Jesus' bjergprædiken. Jesus underviser os om livet som kristen. Og her sætter Jesus overliggeren højt; ja, så højt, at vi alle kommer til kort.

Når vi læser Jesus' »bjergprædiken«, opdager vi, hvor langt vi er borte fra Guds vilje. Ordene bliver et spejl, der får os til at søge Jesus' tilgivelse.

Dernæst viser Jesus med sine ord konturerne af et liv efter hans vilje. At elske dem, der gør mig uret, er ikke en forudsætning for at blive Guds barn, men skulle gerne blive en konsekvens.

Her er faktorenes orden ikke ligegyldig. Først gælder det om at leve i Jesus' tilgivelse. Dernæst skal hans kærlighed praktiseres i vores liv.

Et nyt liv spirer frem, når vi lever i evangeliet, der siger: alt for intet.

Leif Hankelbjerg Mortensen

Den tungeste opgave

På mit arbejde er der opgaver, der er sjove at løse, og andre, der er utroligt trælse. Sådan er det også at være kristen

Lige nu består meget af mit arbejde i at sidde indenfor ved min computer, hvor jeg opdaterer og fornyr hjemmesider. En opgave, der følger med det arbejde, jeg har, men som ikke er en af de sjoveste opgaver. Specielt ikke når jeg hellere vil ud og møde mennesker.

De kristnes opgaver

Som kristen har jeg også forskellige opgaver. Mange af opgaverne er rigtig dejlige. De handler om at være sammen med mennesker, fortælle dem, at Gud elsker dem så højt, at han lod sin egen søn gå i døden for dem, og forsøge at vise dem noget af den kærlighed, jeg selv oplever, at Gud elsker mig med.

Men der er også trælse og tunge opgaver. Eller det vil sige, at der i virkeligheden kun er én træls opgave, som alle andre trælse opgaver udspringer fra. Det er sådan en opgave, som dræber den gode stemning, og som jeg helst ville være foruden, for

jeg bryder mig ikke om at tale om den.

Jeg var helst fri

Den opgave, der efter min mening er den tungeste af alle ved at være kristen, er at skulle fortælle andre om helvede. Jeg ville ønske, at jeg kunne lade være. Jeg ville ønske, at det ikke var muligt at ende i helvede, i en evighed væk fra Gud. Men jeg kan ikke ignorere helvede, når Bibelen gang på gang advarer om, at det er en virkelighed.

Det, der trøster mig, er, at Bibelen ikke taler om helvede som den eneste mulighed. Der er et alternativ, nemlig himlen. Jeg ønsker ikke, at nogen skal ende i helvede. Hvis det stod til mig, var jeg faktisk helst fri for stedets eksistens. Men jeg er glad for, at Jesus tilbyder en anden mulighed, når han siger, at alle, som tror på ham, ikke ender der (Johannesevangeliet 3,16).

Det kræver ikke andet end tro på Jesus, så er evigheden i helvede byttet ud med en evighed i himlen.

Nikolai Meyer Olesen